

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΠΟΥ ΚΡΑΤΗΣΕ ΠΟΛΥ...

Χιονίζει σήμερα. Αύριο θα δούμε επιτέλους άσπρη μέρα ...θα το στρώσει τη νύχτα. Το είπε και η τηλεόραση.

Μητρόπολη λίγο πριν το 2000, ο χρόνος έχει σταματήσει, η παγωνιά κυριαρχεί παντού, και χιλιάδες μοναξιές που στοιβάζονται καθημερινά σε τραίνα, λεωφορεία, σχολεία, εργοστάσια, βιοτεχνίες, γήπεδα, καφέ-μπάρ, ουρές δημοσίων ταμείων, αποτελούν το ζωντανό (;) δυναμικό μιας πόλης νεκρής. Το πάρτυ του Σαββάτου και γενικά το weekend κρατάει κάποιες ισοροπίες. Αλλά τι ισοροπίες ήμε τώρα. Έχει η μιζέρια ισοροπίες; Κάτι βρωμάει σ' αυτήν την ιστορία.

Το πρωινό ξύπνημα είναι δύσκολο κι αν είναι Δευτέρα, δυσκολότερο. Φτου κι από την αρχή. Ποιος ακούει τώρα πρωι-πρωι το αφεντικό/τον καθηγητή να μας ζητάει τον έρωτα. Την στιγμή που ψάχνω πόσα φράγκα κουβαλάω πάνω μου σήμερα, θυμάμαι την ατάκα-διαφήμιση "αν ήμουν πενηντάρης". Οι ΚΟΥΦΑΛΕΣ ...μας κοροϊδεύουνε. 50άρηδες είναι αυτοί που τα έχουνε χοντρά δηλαδή τ' αφεντικά δηλ. τα καθάρματα, οι παρτάκηδες, αυτοί που πατάνε πάνω σε πτώματα, αυτοί που μας πίνουν καθημερινά το αίμα μας.

Είμαστε σε πόλεμο με τους 50άρηδες...

Το Σαββατόβραδο δεν ξέρω αλλά το ποτό είναι βαρύ και δυσκολεύομαι να επικοινωνήσω, ενώ είχα τόσα πολλή να πω... Να ουρλιάξω για άλλη μια βδομάδα που πέρασε. Άλλη μια βδομάδα ρουτίνας, ανίας, καταπίεσης από την εξουσία του αφεντικού, καταπίεσης από την εξουσία του καθηγητή, γκρίνιας από τους γέρους μου, εξακριβώσεων από τον στρατό κατοχής (μπάτσους) που έχει απλωθεί σ' όλη την πόλη, στραβοκοιτάγματα από "κανονικούς" και φιλήσυχους πολίτες, βράδια που δεν τελειώνουν ποτέ...

Θα έλεγα ότι η δικαιολογία του στυλ "τι ψάχνεις τώρα μωρέ, δεν αηδιάζει τίποτα" είναι πολλή φτηνή και υπογράφει τον καθημερινό συμβιβασμό μας, τον καθημερινό θάνατό μας και ότι άσπρη μέρα δεν θα έρθει απο μόνη της ούτε απο μεταφυσικά-θρησκευτικά ψέμματα, ούτε απο φωτισμένες πρωτοπορίες και ηγέτες που θα μας πουλήσουν και θα γίνουν οι νέοι εκμεταλλευτές μας.

Πρέπει να ενεργοποιηθούμε καταρχήν σαν άτομα. Να πετάξουμε απο πάνω μας οτι σάπιο μας έχει βάλει αυτός ο σάπιος κόσμος, να βρούμε την παιδικότητα μας, μια παιδικότητα που προσπάθησαν να μας σκοτώσουν για χάρη των "πρέπει".

Να πολεμήσουμε την συνήθεια που μας καταδικάζει στην επιβίωση, να αγωνιστούμε για μια κοινωνία των ίσων.

Αυτός ο αγώνας δεν αφορά κάποιους 20, 30, ή 504 αλλά όλη την κοινωνία. Θα βρούμε συντρόφους στον δρόμο. Τίποτα δεν χάθηκε ακόμη...

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ
ΒΟΛΕΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
Η ΝΙΚΗ ΘΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Καταστροφείς της χειμερίας νάρκης